

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120291725
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120291725.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členiek senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej v právnej veci žalobcu: Amirp, spol. s r. o., IČO: 31 605 435, so sídlom Tatranská 298, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: S. V., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt G. G., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/26/2020-36 zo dňa 03. 06. 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/26/2020-36 zo dňa 03. 06. 2020 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáha v prospech žalobcu zriadiť záložné právo na presne špecifikovanej nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1 vo vlastníctve žalovaného. Žalobca uviedol, že so žalovaným ako živnostníkom pod obchodným menom S. V. - P.-E., F.: XX XXX XXX, s miestom podnikania J.. Š. S. XX, XXX XX G. G., vedie spor o zaplatenie 18 242,46 € s príslušenstvom v upomínacom konaní pod sp. zn. 10Up/758/2020, vyplývajúci z obchodného vzťahu, z dôvodu neplatenia nájomného. So žalovaným musel ukončiť nájomný vzťah pretože absolútne prestal plniť svoje záväzky, čo de facto spôsobilo zánik jeho živnosti a teda aj jeho príjmov, podľa žalobcu žalovaný iné prevádzky nemá. Žalovaný vedie neusporiadaný život a vzhľadom na jeho vek (krátko pred odchodom do starobného dôchodku) má pochybnosť, či si niekedy splní povinnosť mnohonásobne prevyšujúcu minimálnu mzdu. Podľa žalobcu je hlavnou vážnou obavou fakt, že proti žalovanému sa vedie 27 exekučných konaní, z toho 5 začatých po 31. 03. 2017. Vzhľadom na uvedené je dôvodná obava o uspokojenie pohľadávky žalobcu v neskoršej exekúcii. Žalovaný iný majetok nemá, žalobca nemá ako inak relevantne zabezpečiť svoju pohľadávku a aj vzhľadom na súčasnú situáciu v spoločnosti ohľadom ekonomických opatrení z dôvodu pandémie korona vírusu je daný dôvod na zabezpečenie pohľadávky zriadením záložného práva na špecifikovanú nehnuteľnosť.
3. Súd prvej inštancie posudzoval vec podľa § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta CSP, § 343 ods. 1, 3, § 344.
4. V súvislosti s návrhom žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle § 343 ods. 1 CSP môže zriadiť záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Z dikcie ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musia byť splnené kumulatívne. Teda žalobca musí osvedčiť existenciu peňažného nároku ako aj obavu, že prípadná budúca exekúcia voči žalovanému by bola ohrozená, hrozba musí byť reálna a bezprostredná. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak môžu byť iba skutočnosti, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by

mohol byť reálne ohrozený. Existencia peňažného nároku žalobcu, teda dlhu žalovaného, nemôže byť sama o sebe dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

5. V prejednávanej veci súd konal a rozhodoval o podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako o návrhu podanom počas konania vo veci samej. Konanie, ktorého predmetom je judikovanie pohľadávky žalobcu, zabezpečenia ktorej sa žalobca domáha návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je vedené na súde pod sp. zn. 10Up/758/2020.

6. Na základe posúdenia žalobcom v návrhu uvedených skutkových tvrdení spolu s prílohami, okresný súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia posúdil ako nedôvodný. Žalobca hodnoverne nepreukázal dôvodnosť navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Predovšetkým žalobca neosvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP, a to s poukazom na skutočnosť, že nepreukázal žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce obavu, že žalovaný vykonáva, alebo má v reálnom úmysle vykonávať úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia. Obava z exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Taktiež postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. S poukazom na ustanovenie § 326 CSP je úlohou žalobcu súd presvedčiť o potrebe nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v záujme dosiahnutia predovšetkým jeho ochranného účelu. Súd pri rozhodovaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia spravidla rozhoduje na základe obsahu návrhu. Skutkové okolnosti, ktoré žalobca popísal v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vrátane príloh, neosvedčujú dôvodnosť nariadenia požadovaného opatrenia. Žalobca nepreukázal a ani neosvedčil svoje tvrdenia o majetkovej, príjmovej a finančnej situácii žalovaného. Žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil, že žalovaný vykonáva (má v reálnom úmysle vykonávať) úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia, žalobca neosvedčil ani dôvodnú obavu, či reálnu hrozbu uvedených úkonov.

7. Okresný súd uviedol, že nie je splnený ani predpoklad primeranosti navrhovaného opatrenia vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej sa má zabezpečovacie opatrenie nariadiť. Výška nejudikovanej pohľadávky voči žalovanému je 18 242,46 € s príslušenstvom a majetková hodnota vo vlastníctve žalovaného, ktorá má slúžiť na zabezpečenie pohľadávky, výrazne prevyšuje výšku pohľadávky žalobcu.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd rozhodol tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

9. Proti rozhodnutiu podal odvolanie žalobca v súlade s § 357 písm. d) CSP, v lehote v súlade s § 362 CSP. V odvolaní poukázal na to, že súd dostatočne nepreskúmal schopnosti a majetkové pomery žalovaného splatiť svoj dlh, nepožiadal napríklad Mesto Banskú Bystricu, alebo ešte vhodnejšie príslušnú mestskú políciu o vyjadrenie k osobe žalovaného a jeho spôsobu života, ktoré je už mnoho rokov ovplyvnené ťažkou formou alkoholizmu. Žalovaný sa živnosti v prenajatých priestoroch riadne, resp. v poslednej dobe vôbec nevenoval. Pokiaľ ide o primeranosť postihu možno vychádzať z analógiu legis, exekučný poriadok upravuje, že byt, v ktorom povinná osoba býva, nemožno postihnúť vykonaním exekúcie predajom nehnuteľnosti vtedy, ak základná pohľadávka nedosahuje 2 000 €. Pohľadávka žalobcu je vo výške 18 242,46 € bez príslušenstva. V byte, ktorý je predmetom tohto konania žalovaný nie je prihlásený k pobytu. Žalobca nemá možnosť formálne preverovať majetkový stav žalovaného. Množstvo exekučných konaní je dostatočným dôvodom na to, aby žalobca mal dôvodnú obavu, že bude exekúcia zmarená, a to aj na stratu príjmu žalovaného pre neschopnosť viesť podnik, pre vážny stav alkoholizmu. Žalobca má stále dôvodnú obavu vo vymoženie pohľadávky. Žalovaný sa sám vyjadril, že sa stal v podstate nezamestnaným, údajne ho živý syn. Zmarenie vymoženia pohľadávky vidí aj v prípadnom konkurze na majetok žalovaného. Vzhľadom na uvedené navrhol zriadiť záložné právo na predmetnú nehnuteľnosť, a to v prospech žalobcu.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

11. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý

predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

13. V súdnej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v odôvodnení rozhodnutia súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré návrh zamietol rozobral v odôvodnení rozhodnutia.

14. Odvolania žalobcu nepoukazujú na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

15. V súlade s § 329 ods. 2, za použitia § § 344 CSP pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je:

1. Návrh,
2. spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty,
3. zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku,
4. existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

17. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí spĺňať všeobecné náležitosti podania v súlade s § 127 CSP, ako aj všeobecné náležitosti v súlade s § 132 CSP a popri tom osobitné náležitosti, ktoré vyplývajú predovšetkým z § 343 ods. 1 v spojení s § 344 a § 326 ods. 1 CSP. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí navrhovateľ jednoznačne vymedziť predmet (pohľadávku) vo vzťahu, ku ktorému žiada zriadiť záložné právo a musí osvedčiť obavu, že exekúcia bude ohrozená. S poukazom na ust. § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP musí navrhovateľ opísať skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana.

18. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky (presne špecifikovanej), v návrhu by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný.

19. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol predovšetkým z dôvodu, že žalobca nepreukázal žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce obavu, že žalovaný vykonáva, alebo má v reálnom úmysle vykonávať úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia, pričom uviedol, že obava z exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Taktiež postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. S poukazom na ustanovenie § 326 CSP je úlohou žalobcu súd presvedčiť o potrebe nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v záujme dosiahnutia predovšetkým jeho ochranného účelu, žalobca neosvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená v zmysle ust. § 343 ods. 1 CSP, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca neosvedčil žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce obavu, že žalovaný vykonáva, alebo má v reálnom úmysle vykonávať úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia.

20. Žalovaný nenamietal v odvolaní záver okresného súdu, že žalobca nepreukázal žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce obavu, že žalovaný vykonáva, alebo má v reálnom úmysle vykonávať úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia.

21. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že zabezpečovacie opatrenie je právnym inštitútom účelom ktorého je rýchla úprava faktických a právnych pomerov. Z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Náležitosti tohto návrhu vymedzuje priamo § 326 CSP. Vo vzťahu k predpokladom nariadenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ v návrhu uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu jeho nariadenia. Relevantné skutkové tvrdenia je navrhovateľ povinný osvedčiť. Splnenie predpokladov

na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd primárne vyhodnocuje na základe návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to z tvrdených rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú jeho nariadenie. Navrhovateľ musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, vyrovná sa len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného spravidla hmotného práva. Nariadenie opatrenia teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby bola osvedčená obava, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ má v tomto prípade dôkaznú povinnosť a povinnosť tvrdenia, pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie opatrenia. Vo všeobecnosti platí, že je výlučne vecou navrhovateľa, aby svoje tvrdenia podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu.

22. Správne súd prvej inštancie z obsahu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia skúmal, či je aspoň osvedčené, že tu existuje určité právo, či žalobca osvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie správne na základe tvrdených okolností uvedených v návrhu na zabezpečovacie opatrenie dospel k záveru, že žalobca neosvedčil žiadne skutkové okolnosti odôvodňujúce obavu, že žalovaný vykonáva, alebo má v reálnom úmysle vykonávať úkony smerujúce k sťaženiu, resp. zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené, námietky žalobcu v odvolaní nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností navrhovateľ má súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Súd v tomto konaní správne vychádza len z obsahu návrhu a predložených listinných dôkazov, preto námietka odvolateľa, že súd sám nepreskúmal schopnosti a majetkové pomery žalovaného splatiť svoj dlh, nepožiadaval napríklad Mesto Banskú Bystricu, alebo mestskú políciu o vyjadrenie k osobe žalovaného a jeho spôsobu života je nedôvodná. Rovnako odvolateľom namietaný záver súdu, že nejde o primeranosť navrhovaného opatrenia vo vzťahu k pohľadávke a ostatné tvrdenia nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia, keďže nebola splnená podmienka osvedčenia obavy, že exekúcia bude ohrozená. Samotná obava žalobcu o vymoženie pohľadávky, nie je dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

25. V súlade s § 329 ods. 3 CSP, za použitia § 344 CSP, ak dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh, prekážku rozhodnutej veci.

26. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).